

Meilė kantri, meilė maloninga, ji nepavydi; meilė nesididžiuoja ir neišpuiksta. Ji nesielgia netinkamai, nieško sau naudos, nepasiduoda piktumui, pamiršta, kas buvo bloga, nesidžiaugia neteisybe, su džiaugsmu pritaria tiesai. Ji visa pakelia, visa tiki, viskuo viliasi ir visa išveria. Meilė niekada nesibaigia (1 Kor 13,4-8).

Prisiminkime tipinį daugelio šiuolaikinių filmų siužetą. Du filmo veikėjai intriguojančiomis ar net kiek paslaptinomis aplinkybėmis įsimyli vienas kitą. Jų santykiai yra kupini ne tik romantinių nuotykių, bet ir įvairiausių konfliktų bei netikėtų posūkių. Neretai iškyla pavojus, jog šie santykiai nutruks visam laikui, tačiau meilė ir aistringas potraukis vienas kitam nugali viską. Siužeto atomazga dažnai būna šių įsimylėjėlių vestuvės, nors dažnam filmui neprireikia ir šios „detalės“. Norėtusi žinoti, kaip toliau sekėsi šiai naujai sukurtai šeimai, tačiau filmo kūrėjų tai dažniausiai nedomina, nebent filmo siužete įvyksta koks nors esminis posūkis – sutuoktinio mirtis arba iširę santykiai, leidžiantys vienam iš filmo herojų įsitraukti į naujus meilės nuotykius.

Priežastis akivaizdi – šeimyninis gyvenimas atrodo pernelyg paprastas ir nuspėjamas, nepakankamai sensacingas ar intriguojantis ir todėl jis negali užtikrinti aukštų reitingų tarp žiūrovų. Deja, panašūs siužetai neretai pasikartoja ir realiame gyvenime. Aistringi dviejų įsimylėjėlių santykiai, kupini susižavėjimo ir jaunatviško idealizmo, rodos, yra viskas, ko šiems žmonėms reikia. Apie tai, kiek šį meilė truks, dažnai net nesusimąstoma – svarbiausia viską patirti dabar ir čia pat. Dažnai žmonės net tuokiasi manydami, kad jei santuoka nepavyks, ją bus galima nutraukti. Tačiau ar toks nepakankamas santykių trukmės įvertinimas vėliau netaps pernelyg didele nenusisekusio šeimyninio gyvenimo, sudužusių vilčių ir pažeistų santykių kaina (ypač, jei kalbėsime apie vaikus)? Anot sociologinių tyrimų, Lietuva šiandien yra viena tarp

Meilė visam gyvenimui

Parašė Lkb.lt

Antradienis, 31 Liepa 2012 14:31 - Atnaujinta Šeštadienis, 23 Rugpjūtis 2014 14:49

---

pirmaujančių Europos šalių pagal skyrybų skaičių, kuomet beveik pusė santuokų išyra. Sunku pasakyti, kas skatina skyrybas; aišku tik viena – šiuolaikinėje visuomenėje vis labiau yra propaguojamas malonumas, kaip vienas pagrindinių gyvenimo tikslų. Gyvenimas – tarsi niekad nesibaigiantys „linksmieji kalneliai“, niekad nesibaigiantis jausmų atplūdis, kurį galima būtų apibūdinti tokiais (dažnai komerciniais) paraginimais: „Pajusk“, „Patirk malonumą“, „Kartą paragavęs...“ ir pan. Mums, vartotojams, tai skamba patraukliai. Juk retas, kuris ryžtųsi reklamuoti savo prekę arba paslaugas pasitelkdamas tokius šūkius kaip „Įsipareigok“, Lik ištikimas“ ir t.t.

Kalbant apie santykius šeimoje, ypač nepopuliarus yra žodis „įsipareigojimas“ (jis kur kas dažniau vartojamas apibūdinant mūsų veiklą už šeimos ribų). Vienaime filme, kurį mes žiūrėjome, vaikinai nenorėjo įsipareigoti savo besilaukiančiai merginai ir būsimam vaikui. Įmaldavimus ją vesti jis atsakė žodžiais: Aš nesileisiu patupdomas į narvą.“ Santuokiniai įsipareigojimai šioje scenoje yra prilyginami asmeninės laisvės praradimui, o pažadas „iki mirties mus išskirs“ transformuojasi į neišsakytą frazę „kol man bus gerai ir jausiu tau potraukį.“ Skamba kiek ciniškai, tačiau netgi vienos knygos pavadinimas kalba apie tai, kad „meilė trunka trejus metus“ Kartą sekėme savo vyresniajam sūnui pasaką ir paminėjau žodį „meilė“, kurios visiems reikia. Išklause sūnus atšovė: „Man nereikia meilės“. Labai nustebome, ką gi dabar čia tokio jis pasakys. O jis atsakė: „Man nereikia meilės. Man tik reikia mamos, tėčio ir broliuko“. Iš tiesų šiame sūnaus pasakyme įžvelgiame tam tikrą prasmę: meilė nėra abstraktus žodis ar neaiškus jausmas – ji pasireiškia konkrečiose gyvenimo situacijose. Kaip krikščionys mes galime suvokti tikrąją meilės esmę, kadangi mes pažįstame Dievą, kuris yra meilė (1 Jn 4,16). Jis apreiškė mums savo meilę per santykius su savo tauta ir per savo Sūnų Jėzų Kristų. Mūsų meilė yra tik šios Dievo meilės atspindys.

Psalmėse nuolat apdainuojama Dievo „ištikimoji meilė“, kuri yra „amžina“ (Ps 136). Žodis „ištikimoji meilė“ dažniausiai buvo vartojamas norint pabrėžti Dievo ištikimybę Sandorai, kurią Jis buvo sudaręs su savo tauta Senajame Testamente. Nors šiandieninėje visuomenėje žodis „sandora“ atrodo atgyvenęs ir nebeegzistuojantis (dažnas praeivis, jei jo paklaustume, turbūt prisipažintų net negirdėjęs tokio žodžio), mums, krikščionims, jis yra ypač svarbus, nes juo Dievas išreiškė savo meilę ir ištikimybę mums. Ir ne tik tai. Dievas savo laisva valia įsipareigojo mus mylėti iki galo, nepaisant visų mūsų savanaudiškų ir Jam nepatinkančių poelgių. Jeigu ir tapsime neištikimi, tai jis lieka ištikimas, nes savęs jis negali išsiginti (2 Tim 2,13) – rašo Paulius Timotiejui. Visa tai Dievas jau įrodė atiduodamas už mus tai, ką turėjo brangiausia – savo viengimį Sūnų, kurio pralietas kraujas buvo šios Sandoros kaina (Lk 22,20). Nors žodis „sandora“ mums yra įprastas kalbant mūsų santykius su Dievu, jį taikome kur kas rečiau

Meilė visam gyvenimui

Parašė Lkb.lt

Antradienis, 31 Liepa 2012 14:31 - Atnaujinta Šeštadienis, 23 Rugpjūtis 2014 14:49

---

kalbėdami apie santuokinius ryšius. Tačiau Šventasis Raštas aiškiai įvardija šią svarbią jungtį tarp vyro ir žmonos kaip sandorą. Pranašo Malachijo lūpomis Dievas griežtai įspėja vyrus, lengvabūdiškai paliekančius savo žmonas: ...Tu tapai neištikimas savo jaunystės žmonai, nors ji tavo draugė ir pagal Sandorą tavo žmona...Taigi pažvelkite į save ir neleiskite nė vienam tapti neištikimam savo jaunystės žmonai (Mal 2,14 –15). Ši ištrauka priverčia skaitytoją santuoką vertinti rimčiau nei tik dviejų priešingos lyties asmenų apsisprendimą liudininkų akivaizdoje gyventi kartu, gimdyti vaikus ir juos užauginti. Įdomų, kad šioje ištraukoje yra minima „jaunystės žmona“. Žmonės, į kuriuos pranašas kreipiasi, regis, jaunystėje tikrai mylėjo savo sutuoktines. Tačiau laikui bėgant meilės jausmai virto nuoboduliu, o išorinis grožis nustojo žavėti. Juk, kaip teigiama Patarlių knygoje, Žavumas – apgaulė, o grožis – migla (Pat 31,30).

Moksliškai įrodyta, kad santykių pradžioje dažniausiai vyrauja aistra, tačiau jos vaidmuo palaipsniui sumažėja. Intymumas bei įsipareigojimas, priešingai, santykių pradžioje būna gana nestiprūs, tačiau, kai mes geriau pažįstame žmogų, jie gali augti ir gilėti per visą likusį gyvenimą. tačiau mūsų įsipareigojimas yra nuolat tikrinamas, ypač tokiomis akimirkomis, kai sutuoktinis praranda darbą arba kai įgyja antsvorio, kai šeimos narį kamuoja depresija, kai naktimis tenka slaugyti sergančius vaikus. Tikėtina, kad tokiomis akimirkomis nejausime aistros ar ypatingo emocinio artumo, tačiau santuokos įžadais pagrįstas įsipareigojimas gali padėti mums išstovėti.

Meilė santuokoje – viso gyvenimo uždavinys. Ji reikalauja daug kantrybės, atlaidumo ir santykių su sutuoktiniu puoselėjimo. Kur kas lengviau irtis pasroviui, ieškant tokių pasiteisinimų kaip: „mes esame per daug skirtingi“, mūsų charakteriai visiškai nesutampa“, reikia pagyventi dėl savęs“, „nieko neišeis“ ir t.t., nei tarti: „dar ne viskas prarasta!“ ir atsakingai imti spręsti savo santuokos problemas. Tikroji meilė – visam gyvenimui ir įsipareigojimas yra neatsiejama jos dalis.

Jurgita ir Romualdas Babarskai